

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MP

Druga strona postępowania: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 lit. e) w związku z art. 15 lit. b) unijnej dyrektywy Rady 2004/83/WE obejmuje sytuację, w której powrót skarżącego do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy na zdrowiu fizycznym lub psychicznym w związku z jego wcześniejszymi torturami lub niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem, za które odpowiedzialność ponosi państwo pochodzenia?

Odwołanie od wyroku (dziewiąta izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2016 r. w sprawie T-539/13, Inclusion Alliance for Europe/Komisja, wniesione w dniu 7 lipca 2016 r. przez Inclusion Alliance for Europe GEIE

(Sprawa C-378/16 P)

(2016/C 326/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Inclusion Alliance for Europe GEIE (przedstawiciel: adwokat S. Famiani)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z lipca 2013 r. Komisja Europejska zażądała od Inclusion Alliance for Europe zapłaty kwoty ogółem 212 411,89 EUR z tytułu projektów nr 224482 (MARE), nr 216820 (SENIOR), nr 225010 (ECRN). Inclusion Alliance for Europe wniósł skargę o stwierdzenie nieważności do Sądu, który rozstrzygnął w drodze postanowienia na podstawie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem.

Inclusion Alliance for Europe wnosi o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia z powodów przedstawionych poniżej.

W zaskarżonym postanowieniu nie uwzględniono i nie zastosowano przy ocenie skargi na decyzję Komisji ogólnych zasad prawa Unii.

Sąd błędnie uznał argumenty zawarte w replice za zarzuty przedstawione po raz pierwszy, podczas gdy chodzi o wyjaśnienie zarzutów i argumentów przedstawionych już w samej skardze, wobec czego nie występuje naruszenie przepisów art. 44 ust. 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

W odniesieniu do zarzutów dotyczących zasad wspólnotowych mających zastosowanie do postępowania audytowego Sąd nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia, a wręcz jest jego brak, błędnie obstając przy sprowadzaniu niniejszej sprawy do interpretacji czy naruszenia umowy, zamiast uwzględnić naruszenie ogólnych zasad prawa Unii.

W zaskarżonym postanowieniu nie uwzględnia się i nie stosuje ogólnych zasad prawa Unii w odniesieniu do żądań dotyczących bezpodstawnego wzbogacenia oraz naprawienia szkody skierowanych przeciwko Komisji Europejskiej.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-47/15,
Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 lipca 2016 r. przez
Republikę Federalną Niemiec**

(Sprawa C-405/16 P)

(2016/C 326/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze oraz R. Kanitz, pełnomocnicy, wspierani przez T. Lübbiga, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie T-47/15,
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na trzech zarzutach:

1. Zarzut pierwszy

Zaskarżony wyrok Sądu stanowi błędne zastosowanie przesłanki istnienia pomocy na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE przy okazji wykładni pojęcia „zasobów państwowych” i „kontroli” państwa nad środkami finansowymi przedsiębiorstw prywatnych. W zaskarżonym wyroku niesłusznie przyjęto założenie, że „organy państwowe” Republiki Federalnej Niemiec na podstawie niemieckiej Erneuerbare-Energien-Gesetz (ustawa o odnawialnych źródłach energii) sprawują „kontrolę” i tym samym wykonują uprawnienia w zakresie administrowania środkami pieniężnymi operatorów systemu przesyłowego oraz przedsiębiorstw zaopatrzenia w energię elektryczną związanych z istniejącym w Niemczech systemem wsparcia dla energii pochodzącej z odnawialnych źródeł. Sąd prawidłowo powinien był uznać, że Erneuerbare-Energien-Gesetz jedynie kształtuje umowne stosunki cywilno prawne między poszczególnymi przedsiębiorstwami niemieckiego rynku energii elektrycznej, niemniej jednak nie uzasadnia jakiegokolwiek kontroli państwowej nad środkami pieniężnymi tych przedsiębiorstw.

2. Zarzut drugi

Wnosząca odwołanie sprzeciwia się temu, że Sąd niesłusznie przyjął, iż niemiecka Erneuerbare-Energien-Gesetz przyznaje energochłonnym odbiorcom jako konsumentom finalnym korzyść o charakterze pomocy państwa. W ten sposób Sąd dokonuje niewłaściwej oceny orzecznictwa z zakresu skompensowania strukturalnych niekorzystnych warunków oraz odnośnie do kryterium selektywności w prawie pomocy państwa.